

Sygn. akt IV P 30/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karol Kwiatkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Krysiuk

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2016 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództw **S. F. i M. O. (1)**

przeciwko **(...) Spółka z o.o. w P.**

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

I. Zasądza od pozwanej **(...) Spółka z o.o. w P.** na rzecz powoda **S. F.** kwotę 11.798,58 zł (jedenaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt osiem złotych 58/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 20 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo **S. F.** oddala.

III. Zasądza od pozwanej **(...) Spółka z o.o. w P.** na rzecz powoda **M. O. (1)** kwotę 11.888,70 zł (jedenaście tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 70/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 20 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

IV. W pozostałym zakresie powództwo **M. O. (1)** oddala.

V. Koszty procesu wzajemnie znosi pomiędzy stronami.

VI. Nakazuje pobrać od pozwanej **(...) Spółka z o.o. w P.** na rzecz **Skarbu Państwa (Kasy Sądu Rejonowego w Suwałkach)** kwotę 1.553,00 zł (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt trzy złote 00/100) tytułem części brakujących kosztów sądowych.

SSR Karol Kwiatkowski

Sygn. akt IV P 30/16

UZASADNIENIE

Powód **S. F.** w pozwie skierowanym przeciwko Biuru Handlowemu (...) Sp. z o.o. w B. domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 36 313,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości około 10 073,19 zł -

powiększonej o odsetki od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał iż od dnia 01.04.2005 roku był zatrudniony w pozwanej pod firmą – Biuro Handlowe (...) Sp. z o.o. ul (...); (...)-(...) B. w oddziale firmy pn. Magazyn (...) w P.. Umowa o pracę miała początkowo charakter czasowej, po czym otrzymała status umowy na czas nieokreślony. W dniu 27 listopada 2015 roku pozwana złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę.

W okresie swojego zatrudnienia pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o (...) do 3,5 t. wykonując transport sprzedawanych przez pozwaną produktów po całym kraju. Większość transportu odbywała się w obrębie Polski Północnej. Praca polegała na dowiezieniu towaru do jednego lub kilkunastu klientów, rozładunek uwzględniający prawidłowość wydań z dokumentacją. Były to środki ochrony roślin które wymagały od pracowników stosownych przeszkoleń w zakresie (...) oraz inne nie objęte przepisami (...)u produkty. Za prawidłowe wykonywanie pracy - dbałość o powierzony towar, szkodliwość wynikającą z wdychania i kontaktu w długim okresie czasu ze środkami ochrony roślin oraz „jazdę bezkolizyjną” z INSPEKCJĄ TRANSPORTU DROGOWEGO - pracodawca nagradzał dodatkami w postaci nagrody. Te dodatkowe pozycje pojawiały się na listach wynagrodzeń powoda w okresach intensywnego wożenia towarów. W kartach drogowych - będących ewidencją pracy - nakazywano kierowcom wpisywanie czasu pracy - nie dłuższego niż 8 godzin dziennie. Było to obowiązkiem. Na karcie umieszczano stany liczników przejechanych kilometrów w chwili rozpoczęcia pracy i zakończenia. Dokonywano tam również rozliczenia zużytego i zakupionego paliwa. Dołączony do karty drogowej dokument w postaci faktur zakupu paliwa, a od pewnego czasu potwierdzenie z użycia karty (...) grupy (...) oraz jego rozliczenia niezbitnie wykazuje dwa fakty - pierwszy, że ilości przejechanych kilometrów są tak duże, że nie są do wykonania w okresie 8 godzin pracy oraz, że niektóre z faktur zakupu lub potwierdzeń tankowań posiadają godziny ich wystawienia i mogą dowodzić o fakcie powstawania nadgodzin. Należy również uwzględnić fakt oczekiwania lub samego rozładunku i załadunku auta towarem. To niezbitny dowód że w czasie pracy powstawały nadgodziny, a były one wynikiem takich a nie innych potrzeb pracodawcy i konieczności wykonywania nakazanych zadań i powrotu do Magazynu logistycznego w P.. Powód wskazał również iż od wiosny 2015 roku w samochodach firmowych zamontowano rejestratory (...), co również może dowieść czasu pracy, jako kierowców. Ewidencję nadgodzin prowadzono na oddzielnych listach posiadających nazwę - „NADGODZINY W MIESIĄCU ...”. Tak wypełnione listy przesyłane były do pozwanej na koniec miesiąca jako dowód pracy wykonywanej nadliczbowo. Tak zestawione dane miały służyć w przyszłości wypłacie za wykonaną pracę lub udzielenie dni wolnych. Z uwagi na złożenie przez pozwaną oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę możliwości wykorzystania wypracowanych nadgodzin jako dni wolnych zostały więc ograniczone. W dniu 04 grudnia 2015 roku do pozwanej powód skierował pismo: Wniosek o niezwłoczną wypłatę wynagrodzenia za przepracowane nadgodziny. Niestety, pozwana nie odpowiedziała na pismo. Podjęto zaś próbę ustnej prezentacji propozycji przez pozwaną przez M. K., a ta nie uwzględniała pełnej ilości nadgodzin i oscylowała w wartości ok 5 tys. zł, co nie stanowi godnego rozliczenia przepracowanego czasu dla pozwanej.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 lutego 2016r. w sprawie sygn. akt IV Np. 2/16, Sąd uwzględnił powództwo w całości i rozstrzygnął o kosztach procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu pozwana (...) **Sp. z o.o. z/s P.** (następca prawny Biura Handlowego (...) Sp. z o.o. w B.) domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Zdaniem pozwanej, powód nie wykazał swojego roszczenia ani co do zasady ani co do wysokości. Przede wszystkim powód nie wskazuje w swoim pozwie w jaki sposób dokonał wyliczenia żądanej przez siebie kwoty, nie wskazał również okresu za jaki domaga się zapłaty wynagrodzenia za ewentualne godziny nadliczbowe, nie wskazał stawek w oparciu o które dokonał ustalenia żądanej przez siebie kwoty, ilości ewentualnie przepracowanych przez niego godzin nadliczbowych oraz dat i kwot od których dokonywał wyliczeń wskazywanych przez siebie odsetek ustawowych. Pozwana wskazała, że w całości rozliczyła się z powodem za wszystkie przepracowane przez niego godziny ponadwymiarowe. W pozwanej spółce przyjęta została umowa zawarta pomiędzy Zarządem a pracownikami, w oparciu o którą pracodawca rozliczał wynagrodzenie pracowników za przepracowane przez nich godziny ponadwymiarowe poprzez przyznawanie na rzecz

danego pracownika nagrody pieniężnej. Taka też sytuacja występowała w przypadku osoby powoda. Każdorazowo, jeśli w danym miesiącu pracownik, w tym powód pracował w godzinach ponadwymiarowych, na koniec danego miesiąca Prezes Zarządu pozwanej spółki w drodze zarządzenia przyznawał danemu pracownikowi nagrodę, której wysokość w całości odpowiadała ilości przepracowanych przez niego godzin nadliczbowych. Pozwana potwierdza, iż wypłacała powodowi dodatkowe świadczenie nazwane umownie nagrodą w okresie: od miesiąca marca 2013 roku do miesiąca października 2013 roku, od miesiąca lutego 2014 roku do miesiąca października 2014 roku oraz od miesiąca marca 2015 roku do miesiąca listopada 2015 roku. Pozwana wskazuje jednak, iż kwoty wypłacane powodowi nie miały charakteru nagrody w rozumieniu art. 105 k.p. i wbrew twierdzeniom powoda nie były one przyznawane za prawidłowe wykonywanie przez niego pracy - dbałość o powierzony towar, szkodliwość wynikającą z wdychania i kontaktu w długim okresie czasu ze środkami ochrony roślin oraz „jazdę bezkolizyjną”. Chociaż strony wypłacane kwoty umownie nazywały nagrodą, to zgodnie z ustnymi ustaleniami stanowiły one wynagrodzenie za godziny nadliczbowe. Pozwana wskazała również, że w pozwanym zakładzie pracy nie obowiązują żadne uregulowania wewnętrzne, które ustalałyby zasady przyznawania nagród oraz określałyby kryteria różnicowania pracowników przy ich przyznawaniu. Wobec tego pozwana nie mogła przyznawać powodowi nagród za jego zaangażowanie w pracę. Ponadto podkreślenia wymaga fakt, że kwota nagród przyznawanych powodowi w poszczególnych miesiącach była znacznie zróżnicowana, albowiem w rzeczywistości zależna była od ilości przepracowanych przez niego godzin nadliczbowych, a nie od jego stopnia zaangażowania w pracy.

Powyższe dowodzi temu, iż dodatkowe wynagrodzenie wypłacane powodowi w w/w okresach stanowiło rekompensatę za pracę powoda w godzinach nadliczbowych i zostało już rozliczone przez pozwaną w całości.

Sprawie tej nadano sygn. akt IV P 30/16.

Powód **M. O. (1)** w pozwie skierowanym przeciwko Biuru Handlowemu (...) Sp. z o.o. w B. domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 33.853,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości około 9.390,86 zł - powiększonej o odsetki od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał iż od dnia 10.02.2003 roku był zatrudniony w pozwanej pod firmą - Biuro Handlowe (...) Sp. z o.o. ul (...); (...)-(...) B. w oddziale firmy pn. Magazyn (...). Umowa o pracę miała początkowo charakter czasowej, po czym otrzymała status umowy na czas nieokreślony. W dniu 27 listopada 2015 roku pozwana złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę.

W okresie swojego zatrudnienia pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o (...) do 3,5 t. wykonując transport sprzedawanych przez pozwaną produktów po całym kraju. Większość transportu odbywała się w obrębie Polski Północnej. Praca polegała na dowiezieniu towaru do jednego lub kilkunastu klientów, rozładunek uwzględniający prawidłowość wydań z dokumentacją. Były to środki ochrony roślin które wymagały od pracowników stosownych przeszkoleń w zakresie (...) oraz inne nie objęte przepisami (...)u produkty. Za prawidłowe wykonywanie pracy - dbałość o powierzony towar, szkodliwość wynikającą z wdychania i kontaktu w długim okresie czasu ze środkami ochrony roślin oraz „jazdę bezkolizyjną” z INSPEKCJĄ TRANSPORTU DROGOWEGO - pracodawca nagradzał dodatkami w postaci nagrody. Te dodatkowe pozycje pojawiały się na listach wynagrodzeń powoda w okresach intensywnego wożenia towarów. W kartach drogowych - będących ewidencją pracy - nakazywano kierowcom wpisywanie czasu pracy - nie dłuższego niż 8 godzin dziennie. Było to obowiązkiem. Na karcie umieszczano stany liczników przejechanych kilometrów w chwili rozpoczęcia pracy i zakończenia. Dokonywano tam również rozliczenia zużytego i zakupionego paliwa. Dołączony do karty drogowej dokument w postaci faktur zakupu paliwa, a od pewnego czasu potwierdzenie z użycia karty (...) grupy (...) oraz jego rozliczenia niezbieżnie wykazuje dwa fakty - pierwszy, że ilości przejechanych kilometrów są tak duże, że nie są do wykonania w okresie 8 godzin pracy oraz, że niektóre z faktur zakupu lub potwierdzeń tankowań posiadają godziny ich wystawienia i mogą dowodzić o fakcie powstawania nadgodzin. Należy również uwzględnić fakt oczekiwania lub samego rozładunku i załadunku auta towarem. To niezbity dowód że w czasie pracy powstawały nadgodziny, a były one wynikiem takich a nie innych potrzeb pracodawcy i konieczności wykonywania nakazanych zadań i powrotu do Magazynu logistycznego w P..

Powód wskazał również iż od wiosny 2015 roku w samochodach firmowych zamontowano rejestratory (...), co również może dowieść czasu pracy, jako kierowców. Ewidencję nadgodzin prowadzono na oddzielnych listach posiadających nazwę - „NADGODZINY W MIESIĄCU ...”. Tak wypełnione listy przesyłane były do pozwanej na koniec miesiąca jako dowód pracy wykonywanej nadliczbowo. Tak zestawione dane miały służyć w przyszłości wypłacie za wykonaną pracę lub udzielenie dni wolnych. Z uwagi na złożenie przez pozwaną oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę możliwości wykorzystania wypracowanych nadgodzin jako dni wolnych zostały więc ograniczone. W dniu 04 grudnia 2015 roku do pozwanej powód skierował pismo: Wniosek o niezwłoczną wypłatę wynagrodzenia za przepracowane nadgodziny. Niestety, pozwana nie odpowiedziała na pismo. Podjęto zaś próbę ustnej prezentacji propozycji przez pozwaną przez M. K., a ta nie uwzględniła pełnej ilości nadgodzin i oscylowała w wartości ok 5 tys. zł, co nie stanowi godnego rozliczenia przepracowanego czasu dla pozwanej.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 lutego 2016r. w sprawie sygn. akt IV Np. 3/16, Sąd uwzględnił powództwo w całości i rozstrzygnął o kosztach procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu pozwana (...) **Sp. z o.o. z/s P.** (następca prawny Biura Handlowego (...) Sp. z o.o. w B.) domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Zdaniem pozwanej, powód nie wykazał swojego roszczenia ani co do zasady ani co do wysokości. Przede wszystkim powód nie wskazuje w swoim pozwie w jaki sposób dokonał wyliczenia żądanej przez siebie kwoty, nie wskazał również okresu za jaki domaga się zapłaty wynagrodzenia za ewentualne godziny nadliczbowe, nie wskazał stawek w oparciu o które dokonał ustalenia żądanej przez siebie kwoty, ilości ewentualnie przepracowanych przez niego godzin nadliczbowych oraz dat i kwot od których dokonywał wyliczeń wskazywanych przez siebie odsetek ustawowych. Pozwana wskazała, że w całości rozliczyła się z powodem za wszystkie przepracowane przez niego godziny ponadwymiarowe. W pozwanej spółce przyjęta została umowa zawarta pomiędzy Zarządem a pracownikami, w oparciu o którą pracodawca rozliczał wynagrodzenie pracowników za przepracowane przez nich godziny ponadwymiarowe poprzez przyznawanie na rzecz danego pracownika nagrody pieniężnej. Taka też sytuacja występowała w przypadku osoby powoda. Każdorazowo, jeśli w danym miesiącu pracownik, w tym powód pracował w godzinach ponadwymiarowych, na koniec danego miesiąca Prezes Zarządu pozwanej spółki w drodze zarządzenia przyznawał danemu pracownikowi nagrodę, której wysokość w całości odpowiadała ilości przepracowanych przez niego godzin nadliczbowych. Pozwana potwierdza, iż wypłacała powodowi dodatkowe świadczenie nazwane umownie nagrodą w okresie: od miesiąca marca 2013 roku do miesiąca października 2013 roku, od miesiąca lutego 2014 roku do miesiąca października 2014 roku oraz od miesiąca marca 2015 roku do miesiąca listopada 2015 roku. Pozwana wskazuje jednak, iż kwoty wypłacane powodowi nie miały charakteru nagrody w rozumieniu art. 105 k.p. i wbrew twierdzeniom powoda nie były one przyznawane za prawidłowe wykonywanie przez niego pracy - dbałość o powierzony towar, szkodliwość wynikającą z wdychania i kontaktu w długim okresie czasu ze środkami ochrony roślin oraz „jazdę bezkolizyjną”. Choć strony wypłacane kwoty umownie nazywały nagrodą, to zgodnie z ustnymi ustaleniami stanowiły one wynagrodzenie za godziny nadliczbowe. Pozwana wskazała również, że w pozwanym zakładzie pracy nie obowiązują żadne uregulowania wewnętrzne, które ustalałyby zasady przyznawania nagród oraz określałyby kryteria różnicowania pracowników przy ich przyznawaniu. Wobec tego pozwana nie mogła przyznawać powodowi nagród za jego zaangażowanie w pracę. Ponadto podkreślenia wymaga fakt, że kwota nagród przyznawanych powodowi w poszczególnych miesiącach była znacznie zróżnicowana, albowiem w rzeczywistości zależna była od ilości przepracowanych przez niego godzin nadliczbowych, a nie od jego stopnia zaangażowania w pracę.

Powyższe dowodzi temu, iż dodatkowe wynagrodzenie wypłacane powodowi w w/w okresach stanowiło rekompensatę za pracę powoda w godzinach nadliczbowych i zostało już rozliczone przez pozwaną w całości.

Sprawie tej nadano sygn. akt IV P 31/16.

Postanowieniem z dnia 26.02.2016r. Sąd połączył obie w/w sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod wspólną sygnaturą akt IV P 30/16.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód S. F. w okresie od dnia 02.11.2006 roku do dnia 29 lutego 2016r. pozostawał zatrudniony w Biurze Handlowym (...) Sp. z o.o. w B. (którego następcą prawnym jest (...) Sp. z o.o. w P.) w oddziale firmy pn. Magazyn (...) w P. na stanowisku kierowcy, na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w dniu 31.10.2006r.

/dowód: umowa o pracę k. 9-10, oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę k. 11/

Powód M. O. (1) w okresie od dnia 11.05.2003 roku do dnia 29 lutego 2016r. pozostawał zatrudniony w Biurze Handlowym (...) Sp. z o.o. w B. (którego następcą prawnym jest (...) Sp. z o.o. w P.) w oddziale firmy pn. Magazyn (...) w P. na stanowisku kierowcy, na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w dniu 11.05.2003r.

/dowód: umowa o pracę k. 104, oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę k. 105/

Powodów, zgodnie z informacjami zawartymi w umowach o pracę, obowiązywała 8 godzinna dobową normą czasu pracy i przeciętnie 40-godzinna norma czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż praca powoda, co do zasady obejmowała pięciodniowy tydzień pracy, od poniedziałku do piątku. Dniami wolnymi od pracy były dla powodów - soboty i niedziele.

W związku zatrudnieniem powodów występowały w toku pracy potrzeby pracodawcy powodujące obowiązek pracy w godzinach ponadwymiarowych (bezsporne).

Nadgodziny te były wykazywane na drukach „Nadgodziny w miesiącu...” zawierających wykazy ilości godzin nadliczbowych w poszczególnych dniach kolejnych miesięcy.

/dowód: wykaz nadgodzin k. 29-45, 110-127, 246-268, ewidencja czasu pracy k. 226-228, 233-235, zeznania świadków: A. M., E. P., A. K., M. O. (2), Ł. W. – na rozprawie w dniu 6.04.2016r., por. protokół skrócony rozprawy z dn. 6.04.2016r. k. 241-244v, zeznania powodów w charakterze strony na rozprawie w dniu 24.08. (...). – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 24.08.2016r. k. 316-317/

Pracodawca rozliczał powstałe nadgodziny i wynagradzał je w formie „nagród” przyznawanych za miesiące, w których wystąpiły nadgodziny.

/dowód: zeznania świadków: A. M., E. P., A. K., M. O. (2), Ł. W. – na rozprawie w dniu 6.04.2016r., por. protokół skrócony rozprawy z dn. 6.04.2016r. k. 241-244v, zarządzenia 65-77, 158-171, potwierdzenia przelewów k. 77-v-96, 171v-190, karty zarobkowe k. 14-17, 106-109, 223-225, 230-232

Łącznie w przypadku S. F. wystąpiły godziny nadliczbowe (za okres objęty pozwem):

- w roku 2013 (w marcu – 20, w kwietniu – 58, w maju – 104, w czerwcu – 40, w lipcu - 39, w sierpniu - 58, we wrześniu - 82, w październiku- 12);

- w roku 2014 (w lutym – 12,5, w marcu – 50, w kwietniu – 93,5, w maju – 34,5, w czerwcu – 15, w lipcu - 0, w sierpniu – 30,5, we wrześniu - 60, w październiku- 12);

- w roku 2015 (w marcu – 71,5, w kwietniu – 57,5, w maju – 54, w czerwcu – 28, w lipcu – 30,5, w sierpniu – 27, we wrześniu – 56,5, w październiku- 14, w listopadzie –0).

Łącznie w przypadku M. O. (1) wystąpiły godziny nadliczbowe (za okres objęty pozwem):

- w roku 2013 (w marcu – 19, w kwietniu – 66, w maju – 94, w czerwcu – 26, w lipcu - 12, w sierpniu - 72, we wrześniu - 70, w październiku- 24, w listopadzie - 15);

- w roku 2014 (w lutym – 9, w marcu – 33,5, w kwietniu – 84, w maju – 32,5, w czerwcu – 7,5, w lipcu – 8,5, w sierpniu – 20,5, we wrześniu - 56, w październiku- 8,5);

- w roku 2015 (w marcu – 71, w kwietniu – 50, w maju – 66,5, w czerwcu – 27, w lipcu – 12,5, w sierpniu – 24,5, we wrześniu – 67,5, w październiku- 19, w listopadzie – 1).

/dowód: opinia biegłej z zakresu rachunkowości i finansów k. 281-287, 319-324, 351-355/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 151§1 k.p. praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

Za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia przysługuje dodatek w wysokości:

1) 100 % wynagrodzenia - za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających:

w nocy, w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi w zamian za pracę w niedzielę lub w święto, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy,

2) 50 % wynagrodzenia - za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w każdym innym dniu niż określony w pkt 1. Ponadto w przypadku przekroczenia przeciętnej tygodniowej normy czasu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym przysługuje dodatek w wysokości określonej w § 1 pkt 1, chyba że przekroczenie tej normy nastąpiło w wyniku pracy w godzinach nadliczbowych, za które pracownikowi przysługuje prawo do dodatku w wysokości określonej w §1 (art. 151¹ § 1 kp).

Powodów, zgodnie z informacjami zawartymi w umowach o pracę, obowiązywała 8 godzinna dobową normą czasu pracy i przeciętnie 40-godzinna norma czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż praca powodów, co do zasady obejmowała pięciodniowy tydzień pracy, od poniedziałku do piątku. Dniami wolnymi od pracy były dla powodów - soboty i niedziele.

W sprawie nie była sporna okoliczność, iż u powodów wystąpiły godziny nadliczbowe i Sąd to akceptuje.

Spornym natomiast okazało się, czy powodowie otrzymali za przepracowane godziny nadliczbowe wynagrodzenie przewidziane prawem. Zdaniem pozwanej – otrzymali je w postaci nagród wypłacanych za miesiące, w których godziny te wystąpiły. W opozycji do powyższego pozostawały stanowiska powodów, zgodnie z którymi nagrody te nie miały wynagradzać godzin nadliczbowych, a zatem nie otrzymali od dotychczasowego pracodawcy stosownego wynagrodzenia z tego tytułu.

Ze stanowiskiem powodów w tej kwestii, nie można, w ocenie Sądu, się zgodzić. Jak wynika z bezspornie ustalonego stanu faktycznego, w pozwanej firmie funkcjonowała praktyka wynagradzania godzin nadliczbowych w postaci nagród przyznawanych przez Zarząd Spółki. Okoliczność ta jednogłośnie potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie /A. M., E. P., A. K., M. O. (2), Ł. W. – na rozprawie w dniu 6.04.2016r., por. protokół skrócony rozprawy z dn. 6.04.2016r. k. 241-244v, zeznania powodów w charakterze strony na rozprawie w dniu 24.08.2016r. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 24.08.2016r. k. 316-317/.

Z zeznań tych wynika jednoznacznie, iż w pozwanej spółce przyjęta została umowa zawarta pomiędzy Zarządem a pracownikami, w oparciu o którą pracodawca rozliczał wynagrodzenie pracowników za przepracowane przez nich godziny ponadwymiarowe poprzez przyznawanie na rzecz danego pracownika nagrody pieniężnej. Taka też sytuacja występowała w przypadku powodów. Każdorazowo, jeśli w danym miesiącu pracownik, w tym powodowie, pracował

w godzinach ponadwymiarowych, na koniec danego miesiąca Prezes Zarządu pozwanej spółki w drodze zarządzenia przyznawał danemu pracownikowi nagrodę.

W tym świetle wskazać należy, iż strona pozwana, przez wypłatę świadczenia określonego jako „nagroda”, dokonywała zapłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych. Zamiarem i celem pozwanej było ukrycie pod nazwą „nagroda” wypłat za godziny nadliczbowe i, że rzeczywiście w tej formie płacono za godziny nadliczbowe. Fakt ten był znany także pracownikom, którzy - łącznie z powodami - godzili się na taką formę rozliczania nadgodzin. Fakty te, jak wyżej wskazano znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków i innych dowodach (zarządzeniach prezesa spółki – pracodawcy powodów). Nie można, zdaniem Sądu przyjąć uznaniowości w płaceniu tych nagród, skoro zawsze były one wypłacane automatycznie w zależności od liczby przepracowanych przez powodów i innych pracowników godzin nadliczbowych. Warto wskazać, że rozumowanie to jest podobne do przyjętego w orzecznictwie sądowym w sprawach dotyczących odróżnienia premii, jako roszczeniowego składnika wynagrodzenia za pracę, od wypłat określanych jako nagroda lub premia uznaniowa, służących w rzeczywistości zapłacie za wykonanie zadań premiowych (za spełnienie warunków premiowania). W sprawach tych Sąd Najwyższy uznawał, że o zakwalifikowaniu świadczenia jako premii lub nagrody nie przesądza jego nazwa, lecz warunki jego nabycia. Jeśli z okoliczności wynika, że przysługuje ono w razie spełnienia przez pracownika określonych w przepisach płacowych (np. w regulaminie wynagradzania) przesłanek, to należy je uznać za świadczenie obowiązkowe, a więc premię, nawet w wypadku, gdy zostało ono nazwane nagrodą (zob. np. wyroki SN z: 16 grudnia 1999 r., I PKN 465/99, OSNP 2001 nr 10, poz. 345 i 6 czerwca 2000 r., I PKN 705/99, OSNP 2001 nr 24, poz. 713). W szczególności w sprawach tych nie uznano, że ze względu na nazwanie świadczenia nagrodą należy wypłacić i nagrodę i premię.

Przyjmuje się również w orzecznictwie, iż świadczenie określone w regulaminie wynagradzania jako "premia uznaniowa", które zostało wprowadzone w celu wynagradzania pracy w godzinach nadliczbowych, ma charakter wynagrodzenia z art. 151[1] § 1 i 2 KP, jeżeli warunki jego uzyskiwania odpowiadają warunkom zapłaty za godziny nadliczbowe (wyrok SN z dnia 3.09.2013r. I PK 33/13).

Na dowód tego, iż powodowie przepracowali godziny nadliczbowe, złożone zostały wykazy tych godzin na drukach ustalonych przez pracodawcę (k. 29-45, 110-127).

Zdaniem pozwanego pracodawcy, są to dokumenty sporządzone wyłącznie przez samych powodów a zatem nie posiadają waloru obiektywnego dowodu. Jednakże, z drugiej strony - pozwana stwierdziła, iż nie posiada oryginałów w/w tabel za sporny okres – prawdopodobnie zostały utracone podczas przenoszenia całości dokumentacji kadrowo-płacowej z centrali w B. do centrali spółki przejmującej w P. (pismo pozwanej k. 245) . Jednakże szczątkowe kopie tabel złożone przez pozwaną (k. 246-248) odpowiadają tym, które zostały złożone przez powodów. Stąd też, zdaniem Sądu, wiarygodne jest twierdzenie powodów, iż złożone przy pozwach kopie tabel uzyskali w księgowości pracodawcy.

Dlatego też, tabele te stanowiły podstawę do sporządzenia opinii przez biegłą z zakresu rachunkowości i finansów (...). Z opinii tej wynika, iż :

- w spornym okresie wynagrodzenie i dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych S. F. wynosi 30.109,04 brutto, wypłacona nagroda to 20.065,00 zł. , niedopłata wynosi 10.044,04 zł. brutto. Odsetki skapitalizowane od tej kwoty do dnia wniesienia pozwu wynoszą 1.754,54 zł. Łącznie – 11.798,58 zł.

- w spornym okresie wynagrodzenie i dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych M. O. (1) wynosi 28.328,11 zł. brutto, wypłacona nagroda to 18.240,00 zł. , niedopłata wynosi 10.088,11 zł. brutto. Odsetki skapitalizowane od tej kwoty do dnia wniesienia pozwu wynoszą 1.822,57 zł. Łącznie – 11.888,70 zł.

Biegła wskazała przy tym, iż powodowie pracowali w godzinach nadliczbowych w dni powszednie i w soboty, praca w dzień świąteczny wystąpiła tylko 1 maja 2013r.

/por. opinię biegłej z zakresu rachunkowości i finansów (...) wraz z uzupełnieniami k. 281-287, 319-324, 351-355/

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wyliczeń zawartych w sporządzonej opinii. Zostały one bowiem sporządzone szczegółowo i rzetelnie, w zgodzie z tezą dowodową sformułowaną przez Sąd i przy uwzględnieniu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy. Nie były również kwestionowane przez strony procesu.

Jak wynika z treści opinii zaspokajane świadczenie z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w formie nagrody znacznie odbiegało od świadczenia należnego na ogólnych zasadach. Oznacza to, iż jest ono nieprawidłowe, co w konsekwencji nie pozbawia pracowników roszczenia o ewentualne wyrównanie należności. Wobec tego, uzgodnione z powodami wynagrodzenie w formie nagrody za pracę w godzinach nadliczbowych w spornym okresie nie zwalniało pozwanego zakładu z obowiązku zapłaty wynagrodzenia za pracę faktycznie wykonaną ponad normę czasu pracy.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz powoda S. F. kwotę 11.798,58 zł. (w tym 10.044,04 zł. jako uzupełnienie wynagrodzenia oraz 1.754,54 zł. jako odsetki skapitalizowane od tej kwoty do dnia wniesienia pozwu) wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20.01.2016r. do dnia zapłaty oraz na rzecz powoda M. O. (1) kwotę 11.888,70 zł. (w tym 10.088,70 zł. jako uzupełnienie wynagrodzenia oraz 1.822,57 zł. jako odsetki skapitalizowane od tej kwoty do dnia wniesienia pozwu) wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20.01.2016r. do dnia zapłaty (pkt I i III sentencji wyroku).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481§1 i §2 kc, art. 482 §1 kc w zw. z art. 300 kp.

Ponieważ powodowie w swoich pozwach domagali się zapłaty kwot wyższych roszczenia ponad zasądzone na ich rzecz kwoty należało oddalić, o czym orzeczono w pkt. II i IV sentencji wyroku.

O kosztach procesu (pkt V sentencji wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, znosząc je wzajemnie, wobec częściowego uwzględnienia żądań powodów.

Na zasadzie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014r. poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 98 kpc. obciążono pozwaną kosztami sądowymi w części w jakiej proces przegrała. Składają się na nie opłaty od uwzględnionej części powództw (590,00 zł. + 595,00 zł.) oraz 25% kosztów opinii biegłej (tj. kwota 368,00 zł.). Łącznie koszty należne od pozwanej wyniosły 1.553,00 zł. (pkt VI sentencji wyroku).

SSR Karol Kwiatkowski